ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ ΚΑΝΩΝ

ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΠΟΣΤΟΛΟ & ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΗ

«ΛΟΥΚΑ ΤΟΝ ΙΑΤΡΟΝ

ΤΌΝ 'ΑΓΑΠΗΤΌΝ» (πρός Κολασσαεῖς, δ΄ 14)

ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΘΗΝΩΝ

ΙΕΡΟΣ ΝΑΟΣ

ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΟΥ ΛΟΥΚΑ

ΠΑΡΕΚΚΛΗΣΙΟΝ «ΙΠΠΟΚΡΑΤΕΙΟΥ» Γεν. Νοσ. Αθην.

Βασιλ. Σοφίας & Λυκαονίας ☎ 2107708350 ή 2132088417

http://users.hol.gr/~pbklukas/ & http://www.agioslukas.1821.gr/ (Email): pbklukas@hol.gr

ECCLESIA.GR

Επίσημος Ιστότοπος της Εκκλησίας της Ελλάδος

OFFICIAL WEBSITE OF THE CHURCH OF GREECE

Συνοδική Επιτροπή
επί της Θείας Λατρείας και του Ποιμαντικού Έργου
2011 - 2015

Κεντρική σελίδα Επιτροπής

Το «Αγιολογικό Σώμα - Corpus» της Εκκλησίας της Ελλάδος

ΝΕΑΙ ΑΣΜΑΤΙΚΑΙ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑΙ ΕΓΚΡΙΘΕΙΣΑΙ ΥΠΟ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΣΥΝΟΔΟΥ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΚΑΤΑ ΤΟ ΣΩΤΗΡΙΟΝ ΕΤΟΣ 1999

1. Ἀκολουθία τοῦ ἁγίου ἐνδόξου μάρτυρος Λεωνίδου καὶ τῶν ἑπτὰ γυναικῶν μαρτύρων καὶ αὐτοῦ συνάθλων.... ποιηθεῖσα ὑπὸ τοῦ ὁρ. Χαραλάμπους Μπούσια καὶ ὑποβληθεῖσα πρὸς ἔγκρισιν ὑπὸ τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Καρπενησίου κ. Νικολάου (Ἡμερομηνία Ἑορτῆς :16 Ἀπριλίου).

2. Ἀκολουθία εἰς τὴν Ὑπεραγίαν Θεοτόκον τὴν Γοργοεπήκοον, ποιηθεῖσα ὑπὸ τοῦ μακαριστοῦ μοναχοῦ Γερασίμου Μικραγιαννανίτου, Ὑμνογράφου τῆς Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας καὶ ὑποβληθεῖσα πρὸς ἔγκρισιν ὑπὸ τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Μεγάρων καὶ Σαλαμῖνος κ. Βαρθολομαίου. (Ἡμερομηνία Ἑορτῆς : 8 Σεπτεμβρίου).

3. Ἀκολουθία εἰς τὴν ὀκτάριθμον χορείαν τῶν Ἁγίων προστατῶν καὶ ἐφόρων τῆς Ν[illegible] Παυλοπούλου καὶ Ἀρχιμ. Σεραφεὶμ Στεργιούλη καὶ ὑποβληθεῖσα πρὸς ἔγκρισιν ὑπὸ τοῦ Σεβ. [illegible] Ἑορτῆς: εἰς Πάρον Α Κυριακὴ κ. Ἱεροθέου. (Ἡμερομηνία Ἑορτῆς : Γ΄ Κυριακὴ Ματθαίου).

4. Ἀκολουθία τοῦ φιλοσόφου καὶ μάρ[illegible] Ἀγάθωνος, κτίτορος τῆς ἐν Φθιώτιδι ὁμωνύμου Μονῆς, ποιηθεῖσα ὑπὸ τοῦ πρὸς ἔγκρισιν ὑπὸ τοῦ Σεβ. Μητ[illegible]κραγιαννανίτου, Ὑμνογράφου τῆς Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας καὶ [illegible] τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Φθιώτιδος. (Ἡμερομηνία Ἑορτῆς: 28 Ἀπριλίου).

5. [illegible] Καταθ[illegible]

15. Ἀκολουθία τῆς Ὁσίας Εὐστοχίας, ποιηθεῖσα ὑπὸ τοῦ Ἀρχιμ. Νικοδήμου Αεράκη καὶ ὑποβληθεῖσα πρὸς ἔγκρισιν διὰ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ὕδρας. (Ἡμερομηνία Ἑορτῆς: 28 Σεπτεμβρίου).

16. Ἀκολουθία Ματθαίου Ἀκτήμονος τοῦ Σιναΐτου, ποιηθεῖσα ὑπὸ Ἰσιδώρας Μοναχῆς καὶ ὑποβληθεῖσα πρὸς ἔγκρισιν διὰ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κορίνθου. (Ἡμερομηνία Ἑορτῆς: Β Κυριακὴ Ὀκτωβρίου).

17. Παρακλητικὸς Κανὼν εἰς τὸν Εὐαγγελιστὴν καὶ Ἰατρὸν Ἅγιον Λουκᾶν, ψαλλόμενος εἰς Νοσηλευτικὰ Ἱδρύματα, ποιηθεὶς ὑπὸ τοῦ Ἱερομονάχου Ἀθανασίου Σιμωνοπετρίτου, Ὑμνογράφου τῆς Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, καὶ ὑποβληθεὶς πρὸς ἔγκρισιν ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν.

Ἔκδοση 5η
Μὲ τὴν ἐπιμέλεια καὶ στήριξη τῆς
Ἐθελοντικῆς Διακονίας Ἀσθενῶν Νοσηλευτικῶν Ἱδρυμάτων
Τηλ. 2107252716 – 2107252706 Φαξ. 2107252703
info@diaconia.gr www.diaconia.gr
Ἀθήνα: Οκτώβριος 2015

ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΘΗΝΩΝ
Εθελοντική Διακονία Ασθενών

Παρακλητικὸς Κανὼν εἰς τὸν ἅγιον καὶ Εὐαγγελιστὴν Λουκᾶν τὸν ἰατρόν

αἰτήσει τοῦ αἰδεσ. π. Βασιλείου Κοντογιάννη, ἐφημερίου
Πανεπιστημιακοῦ Νοσοκομείου
Ἀθηνῶν :~

+ Ἱερὰ Μονὴ Σίμωνος Πέτρας + Ἅγιον Ὄρος Ἄθως +
+ ͵αϡϟβ' + 1992 +

ἀπό τό ἐξώφυλλο τοῦ χειρογράφου

ΚΑΝΩΝ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ

ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΓΙΟΝ ΑΠΟΣΤΟΛΟΝ ΚΑΙ ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΗΝ ΛΟΥΚΑΝ ΤΟΝ ΙΑΤΡΟΝ

Ποίημα Ἱερομονάχου Ἀθανασίου Σιμωνοπετρίτου.

Ὁ Ἱερεύς:

Εὐλογητός ὁ Θεός ἡμῶν, πάντοτε˙ νῦν καί ἀεί καί εἰς τούς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Ἀναγνώστης: Ἀμήν.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΜΒ. (142)

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τήν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου. Καί μή εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετά τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν. Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρός τήν ψυχήν μου ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τήν ζωήν μου. Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκρούς αἰῶνος, καί ἠκηδίασεν ἐπ᾽ ἐμέ τό πνεῦμά μου, ἐν ἐμοί ἐταράχθη ἡ καρδία μου. Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων. Διεπέτασα πρός σέ τάς χεῖράς μου˙ ἡ ψυχή μου ὡς γῆ ἄνυδρός σοι. Ταχύ εἰσάκουσόν μου, Κύριε˙ ἐξέλιπε τό πνεῦμά μου. Μή ἀποστρέψῃς τό πρόσωπόν σου ἀπ᾽ ἐμοῦ καί ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον. Ἀκουστόν ποίησόν μοι τό πρωΐ τό ἔλεός σου, ὅτι ἐπί σοί ἤλπισα. Γνώρισόν μοι, Κύριε, ὁδόν, ἐν ᾗ πορεύσομαι, ὅτι πρός σέ ἦρα τήν ψυχήν μου. Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε, πρός σέ κατέφυγον˙ δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τό θέλημά σου, ὅτι σύ εἶ ὁ Θεός μου. Τό πνεῦμά σου τό ἀγαθόν ὁδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ˙ ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ζήσεις με. Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τήν ψυχήν μου, καί ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τούς ἐχθρούς μου. Καί ἀπολεῖς πάντας τούς θλίβοντας τήν ψυχήν μου, ὅτι ἐγώ δοῦλός σού εἰμί.

Ἦχος δ᾽.

Θεός Κύριος, καί ἐπέφανεν ἡμῖν᾽ εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Στίχ. α᾽. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, καί ἐπικαλεῖσθε τό ὄνομα τό ἅγιον αὐτοῦ.

Θεός Κύριος, καί ἐπέφανεν ἡμῖν᾽ ....

Στίχ. β᾽. Πάντα τά ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καί τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.

Θεός Κύριος, καί ἐπέφανεν ἡμῖν᾽.............

Στίχ. γ᾽. Παρά Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καί ἐστί θαυμαστή ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Θεός Κύριος, καί ἐπέφανεν ἡμῖν, ...

Ἦχος δ᾽. (Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ)

Τοῦ φιλανθρώπου Ἰησοῦ καί Δεσπότου, μύστης ὑπάρχων ὦ Λουκᾶ θεηγόρε, πιστῶν δέ τό προσφύγιον ἐν νόσοις χαλεπαῖς, τάς αἰτήσεις πρόσδεξαι καί ἰάτρευσον τάχει, ἀσθενείας σώματος, καί ψυχῆς πάντα ἄλγη, ὅπως τιμῶμεν πάντοντε τήν σήν μνήμην, καί αἶνον Κυρίῳ προσάγωμεν.

Δόξα...

Τό Ἀπολυτίκιο. Ἦχος α᾽. (Τῆς ἐρήμου πολίτης)

Λουκᾶν τόν Θεηγόρον καί τοῦ Παύλου συνέκδημον, καί Εὐαγγελίου τοῦ τρίτου, συγγραφέα Θεόπνευστον. Ἐν ὕμνοις τιμήσωμεν πιστοί, ὡς ἄξιον ἐργάτην τοῦ Χριστοῦ, τῷ φωτί γάρ τοῦ Κυρίου καταυγασθείς, μετέδωκε φώς τῷ κόσμῳ, γράψας τάς θαυμαστάς παραβολάς, σύστασιν ἐκκλησίας τε, τῇ ἐπελεύσει τοῦ Πνεύματος ἱστορησάμενος.

Καί νῦν... Θεοτοκίον. (Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ)

Ἡ ἐν γαστρί σου τόν Θεόν δεξαμένη, τόν Ἰατρόν ψυχῶν ἡμῶν καί σωμάτων, Παρθένε Παναμώμητε, ἧς πάντιμον μορφήν, πρῶτος ἀνιστόρησεν, ἰατρός καί ζωγράφος, Λουκᾶς ὁ θεσπέσιος, τάς δεήσεις προσδέχου, τῶν προσφοιτώντων τούτῳ τῷ ναῷ, καί ἀσθενείας. ἡμῶν λῦε τάχιστα.

Ὁ Ἀναγνώστης (χῦμα).

ΨΑΛΜΟΣ Ν'. (50).

Ἐλέησόν με ὁ Θεός κατά τό μέγα ἔλεός σου, καί κατά τό πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τό ἀνόμημά μου. Ἐπί πλεῖον πλῦνόν με ἀπό τῆς ἀνομίας μου, καί ἀπό τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με. Ὅτι τήν ἀνομίαν μου ἐγώ γινώσκω, καί ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μού ἐστι διά παντός. Σοί μόνῳ ἥμαρτον, καί τό πονηρόν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἄν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου, καί νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε. Ἰδού γάρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καί ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου. Ἰδού γάρ ἀλήθειαν ἠγάπησας˙ τά ἄδηλα καί τά κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι. Ῥαντιεῖς με ὑσσώπῳ, καί καθαρισθήσομαι, πλυνεῖς με, καί ὑπέρ χιόνα λευκανθήσομαι. Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καί εὐφροσύνην, ἀγαλλιάσονται ὀστέα τεταπεινωμένα. Ἀπόστρεψον τό πρόσωπόν σου ἀπό τῶν ἁμαρτιῶν μου, καί πάσας τάς ἀνομίας μου ἐξάλειψον. Καρδίαν καθαράν κτίσον ἐν ἐμοί ὁ Θεός, καί Πνεῦμα εὐθές ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου. Μή ἀποῤῥίψῃς με ἀπό τοῦ προσώπου σου, καί τό Πνεῦμά σου τό Ἅγιον μή ἀντανέλῃς ἀπ᾽ ἐμοῦ. Ἀπόδος μοι τήν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου καί Πνεύματι ἡγεμονικῷ στήριξόν με. Διδάξω ἀνόμους τάς ὁδούς σου, καί ἀσεβεῖς ἐπί σέ ἐπιστρέψουσι. Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων ὁ Θεός, ὁ Θεός τῆς σωτηρίας μου˙ ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τήν δικαιοσύνην σου. Κύριε, τά χείλη μου ἀνοίξεις, καί τό στόμα μου ἀναγγελεῖ τήν αἴνεσίν σου. Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν, ὁλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις. Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καί τεταπεινωμένην ὁ Θεός οὐκ ἐξουδενώσει. Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τήν Σιών, καί οἰκοδομηθήτω τά τείχη Ἰερουσαλήμ. Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφοράν καί ὁλοκαυτώματα. Τότε ἀνοίσουσιν ἐπί τό θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Ὁ κανών (οὗ ἡ ἀκροστιχίς):

«ΛΟΥΚΑ ΙΑΤΡΕ,
ΘΕΡΑΠΕΥΣΑΙΣ ΗΜΩΝ ΤΑ ΑΛΓΗ.

Α (θανάσιος)».

Ὠδή α΄. Ἦχος πλ. δ΄. (Ὑγράν διοδεύσας.)

Λουκᾶ Χριστοφίλητε ἰατρέ, ψυχῶν καί σωμάτων, ἀκεσώδυνε πρεσβευτά, προσδέχου αἰτήσεις ἱκετῶν σου, καί τῷ Κυρίῳ ταχέως προσάγαγε.

Ὁ Λόγος σεσάρκωται τοῦ Πατρός, ἐκ φιλανθρωπίας, καί ἰάσατο τάς πληγάς, τοῦ γένους ἀνθρώπων ὡς πανσόφως, σύ ὦ Λουκᾶ, ἰατρέ ἐξιστόρησας.

Ὑψόθεν ἐπίβλεψον ὦ Λουκᾶ, καί πρός ὕψος ἆρον, τάς καρδίας ἡμῶν καί νοῦν, ποικίλαις νοσούντων ἀσθενείαις, καί προστρεχόντων ἐν πίστει πρεσβείᾳ σου.

Θεοτοκίον

Κοιλία σου γέγονεν οὐρανός, Κεχαριτωμένη, ὡς γεννήσασα τόν Χριστόν. Ὅν πάντοτε Μῆτερ ἐξιλέου, ὑπέρ τῶν πόθῳ τήν σκέπην αἰτούντων σου.

Ὠδή γ΄. (Οὐρανίας ἀψῖδος.)

Ἄνεσίν μοι παράσχου, ἐκ τῶν πολλῶν θλίψεων, αἵπερ με κατέλαβον ἄφνω, καί ἐξηφάνισαν, χαράν καρδίας μου, Λουκᾶ καί στήριξον πᾶσαν, κλονουμένην ὕπαρξιν, εὐχαῖς ἁγίαις σου.

Ἴασαί μου τά ἄλγη, ὡς ἰατρός ἄριστος, ἔχων ἐπιστήμης τήν γνῶσιν, καί χάριν ἄνωθεν, Λουκᾶ μακάριε, καί δίδαξόν με δοξάζειν, τόν οἰκονομούμενον τήν σωτηρίαν μου.

Ἀηδής μοι ὑπάρχει, ἡ νοσερά ζόφωσις, ὅθεν ἐξαιτῶ φώτισόν μου, Λουκᾶ διάνοιαν, ὅπως τό σκόπιμον, τῆς ἐπισκέψεως ταύτης, τοῦ Κυρίου δέξωμαι, πρός σωτηρίαν μου.

Θεοτοκίον

Τί σοι δῶρον Παρθένε, οἱ γηγενεῖς οἴσομεν, ὅτι τόν καλόν Σαμαρείτην, ἐτεκνοτρόφησας, τό θεῖον ἔλαιον, πληγαῖς βαλόντα ἁπάσαις, καί ληστῶν τά τραύματα, ἐξαφανίσαντα.

Διάσωσον, ἀπό κινδύνων ἱκέτας σου θεοφόρε, ὅτι πάντες Λουκᾶ πρό σέ καταφεύγομεν, αἰτούμενοι θεραπείαν ταχίστην.

Ἐπίβλεψον, ἐν εὐμενείᾳ Πανύμνητε Θεοτόκε, ἐπί τήν ἐμήν χαλεπήν τοῦ σώματος κάκωσιν, καί ἴασαι τῆς ψυχῆς μου τό ἄλγος.

Ὁ Ἱερεύς: *Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ θεός, κατά τό μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου ἐπάκουσον καί ἐλέησον.*
Ὁ Χορός: (Μετά ἀπό κάθε αἴτηση τοῦ Ἱερέως) Κύριε, ἐλέησον (ἐκ γ').

Ὁ Ἱερεύς: *Ἔτι δεόμεθα, ὑπέρ τοῦ πατρός καί Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν .... καί πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.*

Ἔτι δεόμεθα, ὑπέρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, διαφυλάξεως συγχωρήσεως καί ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων τῶν εὐσεβῶν καί ὀρθοδόξων Χριστιανῶν, (τῶν ἐν τῷ ἱδρύματι τούτῳ ἐργαζομένων, νοσηλευομένων, τῶν ἐν ταῖς διακονίαις ὄντων ἀδελφῶν ἡμῶν), τῶν ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καί ἀφιερωτῶν τοῦ ἁγίου Ναοῦ τούτου καί πάντων τῶν κατοικούντων καί παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει (ἤ χώρα, ἤ νήσῳ) ταύτῃ.

Ἔτι δεόμεθα καί ὑπέρ τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ (καί μνημονεύει τά ὀνόματα)
Ὁ χορός: (Ἐνῶ μνημονεύονται τά ὀνόματα, ψάλλει χαμηλόφωνα τό,) Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ Ἱερεύς: *Ὅτι ἐλεήμων καί φιλάνθρωπος Θεός ὑπάρχεις καί σοί τήν δόξαν ἀναπέμπομεν τῷ Πατρί καί τῷ Υἱῷ καί τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καί ἀεί καί εἰς τούς αἰῶνας τῶν αἰώνων.*
Ὁ χορός: Ἀμήν.

Κάθισμα.

Ἦχος β'. (Τά ἄνω ζητῶν.)

Φιλάνθρωπος ὤν, ἀκέστωρ πανάριστε, Λουκᾶ καί ἡμῶν, τά ἄλγη θεράπευσον, τάς ψυχάς καί σώματα καταβάλλοντα καί ἀνάγαγε, ἀπό ταλαιπωρίας δεινῆς, τούς πόθῳ ναῷ σου καταφεύγοντας.

Ὠδή δ΄. (Εἰσακήκοα Κύριε.)

Ρῶσιν πάρεχε Ἅγιε, ἐπικαλουμένοις τήν σήν βοήθειαν, καί χαράν ἥν περ εἰσήνεγκε, τῇ σαρκώσει Λόγος καί Θεός ἡμῶν.

Εὐφροσύνη τήν κάκωσιν, καί ἡ εὐθηνία ἅπασαν στένωσιν, διαδέξοιτο σεπταῖς εὐχαῖς, σοῦ Λουκᾶ καί ρῶσις τήν ἀσθένειαν.

Θεοῦ γέγονας μίμημα, Εὐαγγελιστά Λουκᾶ μακάριε, τάς ἀκτῖνας ἐπιχέων σου, τοῖς ἐξαιτουμένοις παρρησίαν σου.

Θεοτοκίον.

Ἐμεγάλυνε Κύριος, σέ Παρθενομῆτορ ὡς προεφήτευσας, γενεαί γάρ εὐφημοῦσί σε, ὅτι Ἰατρόν ψυχῶν ἐγέννησας.

Ὠδή ε΄. (Φώτισον ἡμᾶς.)

Ρήματα ζωῆς, ἅ συνέγραψας τῇ χάριτι, ταῖς ψυχαῖς Λουκᾶ κατάβαλλε, ὅπως ἄλγη, ὀδυνῶν ἀποκρουώμεθα.

Ἁμαρτητικῆς, διαθέσεως ἀπάλλαξον, τῆς γεννώσης θλῖψιν σώματι, καί καρδίας, τῷ Θεῷ Λουκᾶ στερέωσον.

Παῦσον ὀδυνῶν, τῶν ποικίλων Λουκᾶ μάστιγας, ὑπομονήν δέ ἐν ταῖς νόσοις δός ἡμῖν, καί διαβλέπειν, τοῦ Κυρίου θείαν πρόνοιαν.

Θεοτοκίον.

Ἔλυσας ἡμᾶς, τῇ κυήσει σου Πανάμωμε, ἐκ τῶν δεσμῶν τοῦ πολεμήτορος, καί ἐν κινδύνοις, πανταχοῦ ρύστις παρίστασαι.

Ὠδή στ΄. (Τήν δέησιν ἐκχεῶ)

Ὑψώσαις μου, πεπτωκός τό φρόνημα, καί τά νέφη δια-λύσαις ψυχῆς μου, ὅτι ἰδού, ἀσθενείας με ἄλγος, καί τό μικρόψυχον τῆς διανοίας μου, κατέβαλον θεῖε Λουκᾶ, ὅθεν κράζω σοι τάχυνον σῶσόν με.

Σαββάτισον, τήν ψυχήν μου Ἅγιε, ἀπό ἔργων τῆς αἰσχρᾶς ἁμαρτίας, ἔχουσι γάρ, τήν ἰσχύν συνηθείας, καί τήν ὀδύ-νην μισθόν ἀποτίκτουσιν, ἀντί ὑλώδους ἡδονῆς, ἥν ὡς δέλεαρ καθυποβάλλουσι.

Ἀνάστησον, ἀπό κλίνης ἅπαντας, ὡς Δεσπότης σου ἀνέ-στησε πλήθη, ὤν ἐν τῇ γῇ ἰατρέ μυστογράφε, καί εὐγνωμόνως κραυγάζειν ἀξιώσον, Φιλάνθρωπε δόξα τῇ σῇ, πρός ἡμᾶς συμπαθείᾳ σου πάντοτε.

Θεοτοκίον.

Ἰάματα, θαυμασίων πάντοτε, ἡ σεπτή πηγάζει Μήτηρ μορφή σου, ἥν ὁ Λουκᾶς, αὐτοψεί καθορῶν σε, χρωματουργία σοφῶς ἀνιστόρησεν, καί χάριν εἴληφεν ἐκ σοῦ, εὐλογίᾳ τοῦ Τόκου σου Δέσποινα.

Διάσωσον, ἀπό κινδύνων ἱκέτας σου θεοφόρε, ὅτι πάντες Λουκᾶ πρός σέ καταφεύγομεν, αἰτούμενοι, θεραπείαν ταχίστην.

Ἄχραντε, ἡ διά λόγου τόν Λόγον ἀνερμηνεύτως, ἐπ᾽ ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν τεκοῦσα, δυσώπησον, ὡς ἔχουσα μητρικήν παῤῥησίαν.

Αἴτησις (σελ. 5)

Κοντάκιον Ἦχος β΄. (Προστασία)

Ἐπιστήμῃ συζεύξας τήν χάριν τοῦ Πνεύματος θεραπεύεις Λουκᾶ, τά ἄλγη τοῦ σώματος, καί ταῖς ψυχαῖς ἐμβάλλεις εἰρήνην οὐράνιον, διό καί νῦν τῷ σῷ ναῷ, συνελθόντες εὐλαβῶς, βοῶμέν σοι κράζοντες, πρόσχες ἡμῖν νοσοῦσι, πέμψον ταχύ τήν λύσιν, καί ἀγαλλίασιν φαιδράν, ἱκέταις σου δώρησαι.

Προκείμενον.

Ἐίς πᾶσαν τήν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτοῦ καί εἰς τά πέρατα τῆς οἰκουμένης ὁ λόγος αὐτοῦ. (Δίς)

Στιχ. Οἱ οὐρανοί διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ, ποίησιν δέ χειρῶν αὐτοῦ ἀναγγέλει τό στερέωμα.

Εἰς πᾶσαν τήν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτοῦ........

Ὁ Ἱερεύς: *Καί ὑπέρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου, Κύριον τόν Θεόν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.*

Ὁ Χορός: Κύριε, ἐλέησον (ἐκ γ').

Ὁ Ἱερεύς: *Σοφία' ὀρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου. Εἰρήνη πᾶσι.*

Ὁ Χορός: Καί τῷ Πνεύματί σου.

Ὁ Ἱερεύς: *Ἐκ τοῦ κατά Λουκᾶν ἁγίου Εὐαγγελίου, τό Ἀνάγνωσμα. Πρόσχωμεν.*

Ὁ Χορός: Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Ἱερεύς: τό Εὐαγγέλιον. «Κεφ. ι'(10). 16-21»

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς. Ὁ ἀκούων ὑμῶν, ἐμοῦ ἀκούει, καί ὁ ἀθετῶν ὑμᾶς, ἐμέ ἀθετεῖ. ὁ δέ ἐμέ ἀθετῶν, ἀθετεῖ τόν ἀποστείλαντά με. Ὑπέστρεψαν δέ οἱ Ἑβδομήκοντα μετά χαρᾶς, λέγοντες, Κύριε, καί τά δαιμόνια ὑποτάσσεται ἡμῖν ἐν τῷ ὀνόματί σου. Εἶπε δέ αὐτοῖς, Ἐθεώρουν τόν Σατανᾶν ὡς ἀστραπήν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ πεσόντα Ἰδού δίδωμι ὑμῖν τήν ἐξουσίαν τοῦ πατεῖν ἐπάνω ὄφεων καί σκορπίων, καί ἐπί πᾶσαν τήν δύναμιν τοῦ ἐχθροῦ, καί οὐδέν ὑμᾶς οὐ μή ἀδικήσῃ. Πλήν ἐν τούτῳ μή χαίρετε, ὅτι τά πνεύματα ὑμῖν ὑποτάσσεται, χαίρετε δέ μᾶλλον, ὅτι τά ὀνόματα ὑμῶν ἐγράφη ἐν τοῖς οὐρανοῖς. Ἐν αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ἠγαλλιά-σατο τῷ πνεύματι ὁ Ἰησοῦς, καί εἶπεν, Ἐξομολογοῦμαί σοι, Πάτερ, Κύριε τοῦ οὐρανοῦ καί τῆς γῆς, ὅτι ἀπέκρυψας ταῦτα ἀπό σοφῶν καί συνετῶν, καί ἀπεκάλυψας αὐτά νηπίοις, ναί, ὁ Πατήρ, ὅτι οὕτως ἐγένετο εὐδοκία ἔμπροσθέν σου.

Ὁ Χορός: Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Δόξα.

Ταῖς τοῦ Ἀποστόλου, πρεσβείαις, Ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τά πλήθη τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Καί νῦν.

Ταῖς τῆς Θεοτόκου, πρεσβείαις, Ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τά πλήθη τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Στίχ.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός κατά τό μέγα ἔλεός σου, καί κατά τό πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τό ἀνόμημά μου.

Πρόσόμοιον. Ἦχος πλ. β'. (Ὅλην ἀποθέμενοι)

Ἰατρέ πανάριστε, καί ἱερέ μυστογράφε, κλῖνον οὖς εὐήκοον, καί ἡμῶν ἐπάκουσον δεομένων σου. Ἰατρούς εὐλόγησον, νοσοκόμους στήριξον, ἀσθενοῦσι ρῶσιν χάρισαι, πάντας ἁγίασον, τούς ὑπό τήν σκέπην σου τρέχοντας καί ὡς ζωγράφος μόνιμον, ταῖς ψυχαῖς Χριστόν ἐξεικόνισον, ὅπως ἐν εἰρήνῃ, διάγωμεν τόν χρόνον τῆς ζωῆς, καί σέ πρεπόντως δοξάζωμεν, Λουκᾶ ἀξιάγαστε.

Ὁ Ἱερεύς: *Σῶσον, ὁ Θεός, τόν λαόν σου, καί εὐλόγησον τήν κληρονομίαν σου˙ ἐπίσκεψαι τόν κόσμον σου ἐν ἐλέει καί οἰκτιρμοῖς˙ ὕψωσον κέρας Χριστιανῶν Ὀρθοδόξων, καί κατάπεμψον ἐφ᾽ ἡμᾶς τά ἐλέη σου τά πλούσια˙ πρεσβείαις τῆς Παναχράντου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καί ἀειπαρθένου Μαρίας˙ δυνάμει τοῦ τιμίου καί ζωοποιοῦ Σταυροῦ˙ προστασίαις τῶν τιμίων, ἐπουρανίων Δυνάμεων Ἀσωμάτων˙ ἱκεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου, Προφήτου, Προδρόμου καί Βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καί πανευφήμων Ἀποστόλων, τοῦ ἁγίου ἐνδόξου Ἀποστόλου και Εὐαγγελιστοῦ Λουκᾶ τοῦ ἰατροῦ˙ τῶν ἐν ἁγίοις Πατέρων ἡμῶν μεγάλων Ἱεραρχῶν καί οἰκουμενικῶν Διδασκάλων, Βασιλείου τοῦ Μεγάλου, Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου καί Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, Ἀθανασίου καί Κυρίλλου, Ἰωάννου τοῦ Ἐλεήμονος, πατριαρχῶν Ἀλεξανδρείας˙ Νικολάου τοῦ ἐν Μύροις, Σπυρίδωνος ἐπισκόπου Τριμυθοῦντος, Νεκταρίου Πενταπόλεως, καί Παρθενίου ἐπισκόπου Λαμψάκου, τῶν θαυματουργῶν˙ τῶν ἁγίων ἐνδόξων μεγαλομαρτύρων Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου, Δημητρίου τοῦ Μυροβλύτου, Θεοδώρου τοῦ Τήρωνος καί Θεοδώρου τοῦ Στρατηλάτου, Μηνᾶ τοῦ θαυματοργοῦ Τρύφωνος τοῦ ἀναργύρου˙ τῶν ἱερομαρτύρων Χαραλάμπους καί Ἐλευθερίου˙ τῶν ἁγίων ἐνδό-*

ξων καί καλλινίκων Μαρτύρων˙ τῶν Ὁσίων καί θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν, Ἀντωνίου τοῦ μεγάλου, Σάββα τοῦ ἡγιασμένου, Ἀρσενίου τοῦ ἐν Πάρῳ˙ τῆς ὁσίας μητρός ἡμῶν Ξένης (τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, ἐφ᾽ ὅσον δέν ἐμνημονεύθη ἐν τοῖς ἄνω), *τῶν ἁγίων καί Δικαίων, θεοπατόρων Ἰωακείμ καί Ἄννης,* (τοῦ Ἁγίου τῆς ἡμέρας,) *καί πάντων σου τῶν Ἁγίων, ἱκετεύομέν σε, μόνε πολυέλεε Κύριε, ἐπάκουσον ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν δεομένων σου καί ἐλέησον ἡμᾶς.*

Ὁ Χορός: Κύριε, ἐλέησον (12άκις).

Ὁ Ἱερεύς: *Ἐλέει καί οἰκτιρμοῖς, καί φιλανθρωπίᾳ τοῦ Μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ᾽ οὗ εὐλογητός εἶ, σύν τῷ παναγίῳ καί ἀγαθῷ καί ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καί ἀεί, καί εἰς τούς αἰῶνας τῶν αἰώνων.*

Ὁ Χορός: Ἀμήν.

Ὠδή ζ᾽. (Παῖδες Ἑβραίων.)

Σώματα ἐξησθενημένα, ἐνδυνάμωσον Λουκᾶ σεπτέ ἀκέστορ, δυνατόν γάρ ἐστί, σοί ἔχοντι τήν χάριν, τά φυσικῶς ἀδύ-νατα, μεταστῆσαι παραδόξως.

Ηλγησε σφόδρα ἡ ψυχή μου, τήν τοῦ σώματος ἰδοῦσα διαρτίαν, ἀσθενοῦσαν δεινῶς, διό τῇ σῇ πρεσβείᾳ, Λουκᾶ θεόφρον ἅπασαν, ἀνατίθημι ἐλπίδα.

Μεῖνον ψυχῇ μου φοβουμένῃ, ὦ Φιλάνθρωπε πρεσβείᾳ Ἀποστόλου, μήπως σκότος βαρύ, αὐτήν διαχωρίσῃ, τῆς γλυκυτάτης θέας σου, καί ἀπόλωμαι ὁ τάλας.

Θεοτοκίον.

Ω τῆς πρός με φιλανθρωπίας, Παναγία μου καί φῶς τῶν ὀφθαλμῶν μου, ὅτι ἔχεις ἀεί, ὀξεῖαν σήν πρεσβείαν, εἰ καί ἐγώ οὐ παύομαι, τῷ Υἱῷ σου ἁμαρτάνειν.

Ὠδή η᾽. (Τόν Βασιλέα.)

Νοσῶν τό σῶμα, κατάκειμαι ἐν κλίνῃ, τῆς ὀδύνης Λουκᾶ θεραπευτά μου, ὅθεν ἔγειρόν με, σῇ θείᾳ μεσιτείᾳ.

Τόν Ἱπποκράτην, ὑπερῆρας τῇ γνώσει, φωτισθείς ἐλλάμψει Παρακλήτου διό κατά χάριν Λουκᾶ ἴασαι νόσους.

Ἄνευ φαρμάκων, νόσους πάσας διώκεις, ἐπικλήσει Ὀνόματος Κυρίου, ὡς Λουκᾶ προεῖπεν, συλλόγῳ Ἀπόστόλων.

Θεοτοκίον.

Ἀνανεοῦμαι, θεοτόκε λαμβάνων κατά νοῦν μου πολλήν φιλοτεκνίαν, ᾗ χριστιανούς σου, ὥς Μήτηρ περιβάλλεις.

Ὠδή θ᾽. (Κυρίως Θεοτόκον.)

Λουκᾶ θαυματοφόρε, δέχου τάς δεήσεις, τῶν ἐν Ἱδρύματι τούτῳ τόν ἄνθρωπον, διακονούντων καί κλίνῃ ὀδύνης κείμενον.

Γινώσκεις τάς αἰτήσεις, ἔχεις θείαν χάριν, Λουκᾶ ἥν δεῖξον πιστοῖς αἰτουμένοις σε, καί ἀσθενείας σούς δούλους, εὐθύς ἀπάλλαξον.

Ἠλάττωται ἡ πίστις, νόσος δέ ὑψοῦται, καί ἡ ψυχή μου ὡς φύλλον σαλεύεται, Λουκᾶ μακάριε σπεῦσον, κινδύνου ῥῦσαί με.

Θεοτοκίον.

Ἀνύμφευτε παρθένε, Ἰατρῶν ψυχῶν τε, καί τῶν σωμάτων τεκοῦσα τόν Κύριον, σύν τῷ Λουκᾷ τάς δεήσεις, ἐκπλήρου δούλων σου.

Καί εὐθύς, τό.

Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς, μακαρίζειν σε τήν Θεοτόκον, τήν ἀειμακάριστον καί παναμώμητον καί μητέρα τοῦ θεοῦ ἡμῶν.

Τήν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ καί ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τήν ἀδιαφθόρως Θεόν Λόγον τεκοῦσαν, τήν ὄντως Θεοτόκον σέ μεγαλύνομεν.

Μεγαλυνάρια

Χαίροις ὁ θεόσοφος συγγραφεύς, τοῦ Εὐαγγελίου, πνευματέμφορος ἑρμηνεύς, ἀληθής ἀκέστωρ, τῆς ἀπιστίας νόσου, Λουκᾶ λουτροῦ τοῦ θείου, χρίσει ἰώμενος.

Θάλαμον λιποῦσα τόν νυμφικόν, ξενοτρόπως Μῆτερ, ἠκολούθησας τῷ Χριστῷ ᾧ καί νυμφευθεῖσα, τῇ ξένῃ βιοτῇ σου, ὦ Ξένη πανολβία, ἡμῶν μνημόνευε

Μακαρίζομέν σου τήν δεξιάν, Λουκᾶ θεηγόρε, δι᾽ ἧς ἔχομεν οἱ πιστοί, τάς τοῦ Θεοῦ Λόγου, διττάς ἁγίας πλάκας, καί τήν σεπτήν εἰκόνα, τῆς Θεομήτορος.

Νόσους ἰατρεύων παντοδαπάς, χάριτι Κυρίου, ὦ Λουκᾶ θαυματοπρεπῶς, πάσης ἀσθενείας, ἀπάλλατε καί ἄλγους, τούς προσιόντας πόθῳ, ναῷ τῷ θείῳ σου.

Σύν τῇ Πανυμνήτῳ Μητρί Θεοῦ, ἧς τόν χαρακτῆρα, ἐξεικόνισας, πρῶτος σύ, πρέσβευε Κυρίῳ, Λουκᾶ ὑπέρ τῶν ὅσοι, ἐν κλίνῃ ἀσθενείας, κεῖνται ὡς εὔσπλαχνος.

Ἰατρούς ἐνταῦθα τούς ἀσθενεῖς, ὡς ὁ Σαμαρείτης, ἐν ἀγάπῃ πολλῇ Λουκᾶ, ζήλῳ ἐξιῶνται, εὐλόγει χάριτί σου, ἑκατονταπλασίως, ὧν περ προσφέρουσι.

Πᾶσαι τῶν Ἀγγέλων αἱ στρατιαί, Πρόδρομε Κυρίου, Ἀποστόλων ἡ δωδεκάς, οἱ ἅγιοι Πάντες μετά τῆς Θεοτόκου, ποιήσατε πρεσβείαν, εἰς τό σωθῆναι ἡμᾶς.

Ὁ Ἀναγνώστης: Ἀμήν. Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (τρίς).

Δόξα.. Καί νῦν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἱλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα συγχώρησον τάς ἀνομίας ἡμῖν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καί ἴασαι τάς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον. (τρίς)

Δόξα.. Καί νῦν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τό ὄνομά σου. Ἐλθέτω ἡ Βασιλεία σου. Γενηθήτω τό θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ καί ἐπί τῆς γῆς. Τόν ἄρτον ἡμῶν τόν ἐπιούσιον δός ἡμῖν σήμερον, καί ἄφες ἡμῖν τά ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καί ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν. Καί μή εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλά ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπό τοῦ πονηροῦ.

Ὁ Ἱερεύς: *Ὅτι σοῦ ἐστιν ἡ Βασιλεία καί ἡ δύναμις καί ἡ δόξα τοῦ Πατρός καί τοῦ Υἱοῦ καί τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καί ἀεί, καί εἰς τούς αἰῶνας τῶν αἰώνων.*

Ὁ Χορός: Ἀμήν.

Τό Ἀπολυτίκιο. Ἦχος α΄. (Τῆς ἐρήμου πολίτης)

Λουκᾶν τόν Θεηγόρον καί τοῦ Παύλου συνέκδημον, καί Εὐαγγελίου τοῦ τρίτου, συγγραφέα Θεόπνευστον. Ἐν ὕμνοις τιμήσωμεν πιστοί, ὡς ἄξιον ἐργάτην τοῦ Χριστοῦ, τῷ φωτί γάρ τοῦ Κυρίου καταυγασθείς, μετέδωκε φώς τῷ κόσμῳ, γράψας τάς θαυμαστάς παραβολάς, σύστασιν ἐκκλησίας τε, τῇ ἐπελεύσει τοῦ Πνεύματος ἱστορησάμενος.

Ὁ Ἱερεύς: *Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ θεός, κατά τό μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου ἐπάκουσον καί ἐλέησον.*

Ὁ Χορός: (Μετά ἀπό κάθε αἴτηση τοῦ Ἱερέως) Κύριε, ἐλέησον (ἐκ γ').

Ὁ Ἱερεύς: *Ἔτι δεόμεθα, ὑπέρ τῶν εὐσεβῶν καί Ὀρθοδόξων Χριστιανῶν.*

Ἔτι δεόμεθα, ὑπέρ τοῦ πατρός καί Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν .... καί πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ἔτι δεόμεθα, ὑπέρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, διαφυλάξεως συγχωρήσεως καί ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων τῶν εὐσεβῶν καί ὀ-ρθοδόξων Χριστιανῶν, (τῶν ἐν τῷ ἱδρύματι τούτῳ ἐργαζομένων, νοσηλευομένων καί πάντων τῶν ἐν ταῖς διακονίαις ὄντων ἀδελφῶν ἡμῶν), τῶν ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καί ἀφιερωτῶν τοῦ ἁγίου Ναοῦ τούτου καί πάντων τῶν κατοικούντων καί παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει (ἤ χώρᾳ, ἤ νήσῳ) ταύτῃ.

Ἔτι δεόμεθα καί ὑπέρ τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ (καί μνημονεύει τά ὀνόματα)

Ἔτι δεόμεθα ὑπέρ τοῦ διαφυλαχθῆναι τήν ἁγίαν Ἐκ-κλησίαν τήν πόλιν ταύτην τό ἱδρύμα τοῦτο, καί πᾶσαν πόλιν καί χώραν ἀπό ὀργῆς, λοιμοῦ, λιμοῦ, σεισμοῦ, καταποντισμοῦ, πυρός, μαχαίρας, ἐπιδρομῆς ἀλλοφύλων, ἐμφυλίου πολέμου, καί αἰφνιδίου θανάτου, ὑπέρ τοῦ ἵλεων, εὐμενῆ καί εὐδιάλλακτον γενέσθαι τόν ἀγαθόν καί φιλάνθρωπον Θεόν ἡμῶν, τοῦ ἀ-ποστρέψαι καί διασκεδάσαι πᾶσαν ὀργήν καί νόσον, τήν καθ' ἡμῶν κινουμένην· καί ῥύσασθαι ἡμᾶς ἐκ τῆς ἐπικειμένης δικαίας αὐτοῦ ἀπειλῆς, καί ἐλεῆσαι ἡμᾶς.

Ἔτι δεόμεθα, ὑπέρ τοῦ εἰσακοῦσαι Κύριον τόν Θεόν φωνῆς τῆς δεήσεως ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν, καί ἐλεῆσαι ἡμᾶς.

Ὁ Χορός: Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεύς: Ἐπάκουσον ἡμῶν, ὁ Θεός, ὁ Σωτήρ ἡμῶν, ἡ ἐλπίς πάντων τῶν περάτων τῆς γῆς καί τῶν ἐν θαλάσσῃ μακράν· καί ἵλεως, ἵλεως γενοῦ ἡμῖν, Δέσποτα, ἐπί ταῖς ἁ-μαρτίαις ἡμῶν, καί ἐλέησον ἡμᾶς. Ἐλεήμων γάρ καί φιλάνθρωπος Θεός ὑπάρχεις, καί σοί τήν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρί καί τῷ Υἱῷ καί τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καί ἀεί, καί εἰς τούς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορός: Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεύς: (ποιεῖ μικράν Ἀπόλυσιν).

Δόξα σοι Χριστέ ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι. Χριστός ὁ ἀληθινός Θεός ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καί παναμώμου ἁγίας Αὐτοῦ Μητρός· τῶν ἁγίων ἐνδόξων καί πανευφήμων Ἀποστόλων· τοῦ ἁγίου ἀποστόλου καί Εὐαγγελιστοῦ Λουκᾶ, (τοῦ ἁγίου τοῦ Ναοῦ) τῶν ἁγίων ἐνδόξων καί καλλινίκων Μαρτύρων· τῶν ἁγίων καί Δικαίων θεοπατόρων Ἰωακείμ καί Ἄννης, (τῶν ἁγίων τῆς ἡμέρας), ὧν τήν μνήμην ἐπιτελοῦμεν καί πάντων τῶν Ἁγίων, ἐλεῆσαι καί σῶσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθός καί φιλάνθρωπος καί ἐλεήμων Θεός..

Ὁ Χορός: Ψάλλει.

Ἦχος β΄. (Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε.)

Πάντας ἀσθενοῦντας ἀλγεινῶς, ἴασαι Λουκᾶ χάριτί σου, καί νόσους δίωκε, κλίνης ἐξανάστησον, κατακειμένους καί γάρ, ὁ φιλάνθρωπος Κύριος, πολλήν δέδωκέ σοι, δύναμιν τοῦ Πνεύματος, ὡς οἰκονόμῳ πιστῷ, ὅθεν νῦν δεήσεις προσδέχου, πάντων ἐν ναῷ σου ἁγίῳ, τούτῳ καί ἐκπλήρου τά αἰτήματα.

Ἦχος πλ. δ΄.

Δέσποινα, πρόσδεξαι τάς δεήσεις τῶν δούλων σου, καί λύτρωσαι ἡμᾶς, ἀπό πάσης ἀνάγκης καί θλίψεως.

Ἦχος β΄.

Τήν πᾶσαν ἐλπίδα μου εἰς σέ ἀνατίθημι, Μήτηρ τοῦ Θεοῦ· φύλαξόν με ὑπό τήν σκέπην σου.

Ὁ Ἱερεύς: *Δι' εὐχῶν τῶν Ἁγίων Πατέρων ἡμῶν.......*

Στίχοι ἱκέσιοι

ϹΥ ΙΑΤΡΟϹ ΜΕΝ ΠΕΦΥΚΕϹ ΛΥΩΝ ΠΑΝΤΟΙΑ ΑΛΓΗ.
ΕΓΩ ΨΥΧΗ ΚΑΙ ϹΩΜΑΤΙ ΝΟϹΩΝ
ΒΟΩ. ΛΟΥΚΑ ΤΡΕΧΕ.

Ἱερά Μονή Σίμωνος Πέτρας Ἁγίου Ὄρους Ἄθω, 19.8.1992

+ Ἱερομ. Ἀθανάσιος,
Ὑμνογράφος
τῆς ἁγίας τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας

Η συνοδεύουσα τόν παρακλητικόν κανόνα τοῦ Γέροντος ἐπιστολή

\+ Ἱ. Μ. Σίμωνος Πέτρας, 21.8.92

Αἰδεσιμολογιώτατε κ' ἀγαπητέ ἀδελφέ κ' συλλειτουργέ ἐν Κυρίῳ Πάτερ Βασίλειε, εὐλογεῖτε.

Δέν γνωρίζω τί συνέτρεξεν, ὥστε ἔξω τοῦ προγράμματος νά συνθέσω τόν Παρακλητικόν Κανόνα εἰς τόν Ἅγιον Εὐαγγελιστήν Λουκᾶν, πού ἐζητήσατε προσφάτως. Εἶχα κατά νοῦν πρῶτον [illegible] [illegible] ... Ὅμως, ἐλπίζω [illegible]
[illegible]

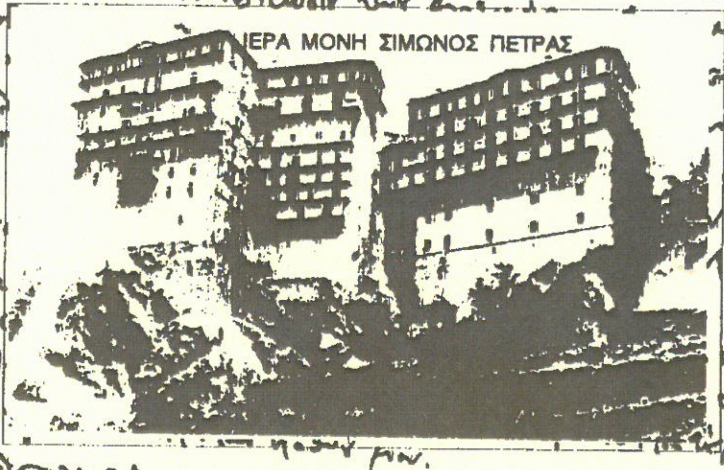

[illegible] μου.

Δώσατε τό μανδύα αὐτό σύ τῶν εὐλογημένων ἀκροατῶν σας. Ἐνθυμοῦμαι τό καλό παιδί κ' τά [illegible] πόλι.

Ἐπί τούτοις σᾶς χαιρετῶ μετά πολλῆς τῆς ἐν Χριστῷ φιλαδέλφου ἀγάπης, ταπεινός ἀδελφός κ' συλλειτουργός σας

ὁ τῆς [illegible] Ἀθανάσιος, Ὑμνογράφος τῆς ἁγίας τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας